

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Beatæ

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

11 Satietas beatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50615)

CONSIDERATIO XI.

Satietas beatæ æternitatis.

Satiabor, cum apparuerit gloria tua
Psal. 16. 15.

1. *Maji.*

I. Nulla est in hoc mundo rerum terrenarum satietas; mundus enim est locus famis & sitis, cupiditatis & inquietudinis, penuriæ & indigentia. *Non satiatur oculus visu, nec auris audire.* Eccle. c. 1. 8. Nec gustus gustatione, odoratus odore; nec tactus voluptate unde ad famem, sitimque explenda mundus non affert nisi vasa vacua; omnia enim mundana, sunt inania; sunt fusa & dolia Danaidum, per quæ, omnia fusa, mox effluunt: In cælo autem dicitur satietas; *Satiabor, cum apparuerit gloria tua.* i. e. in hac gloria, omnia vasa plena (sicut olim vasa Viduæ. 4. Regum c. 4. 6.) oleo lætitiæ & exultationis; unde perfecta satietas oritur.

II. Sicut ignis materialis nunquam dicit sufficit, & quamdiu ligna sup-

tunt, ardoris terminum nescit: Ita mundus, totus, in malo igne concupiscentiarum positus, nunquam satiatur, *nunquam dicit sufficit*: numeres in divitiis, centena, imò millena aureorum millia: Non satiatur oculorum concupiscentia: pari modo, frui voluptatibus omnium sensuum, quantum cor tuum desideraverit; non satiatur carnis concupiscentia: ascende in honorum gradibus, usque ad thronum regium, non satiatur vitæ superbiæ: semper enim clamant sanguisugæ hæ, *affer, affer*, & si quid afferas, oleum flammæ injicis. *Satiabor cum apparuerit gloria tua* l. c.

III. Famem hanc infatiabilem expertus est David, Rex gloriosissimus, qui nec dignitate ac potestate regiâ, nec voluptate & opulentiâ, unquam satiari valuit; unde clamabat, in omni rerum terrenarum copia: *Ego mendicus sum, & pauper*. Psal. 39. 18. Et quasi nunquam hactenus fuisset satiatus; sed semper famelicus, dicebat: *satiabor*: sed quando? *Cum apparuerit gloria tua*. l. c. Idem quoque expertus est Salomon Regum sapientissi-

114 *Domus eternitatis. Consideratio*
pientissimus, qui omni honorum, opum
deliciarum, ac voluptatum excogitatio-
lium affluentia, si quisquam alius, cum
latus fuit; sed num iisdem satiatus? In
nimè gentium: ait enim: *In omnibus*
peri vanitatem, & afflictionem spiritus
Eccle. c. 2. 17. Adeoque nihil in mundo
reperies, quod satiet, cor enim capax
finiti boni, finito nunquam hinc explen-
tur: sed in gloria cœlesti, eo plenè ac
nè satiabitur. *Satiabor cum apparuerit*
gloria tua. l. c.

Colloquium.

QUàm igitur stultè agis, homo
dum satietatem quæris, in loco
sterilitatis & famis; in vacuo & inanis
plerionem. *Cur per multa vagaris, quæ-
rendo bona corporis & anime tua? An
unum bonum, in quo sunt omnia bona
sufficit. S. Aug. med. c. 18. Deus tibi
tum est: si sitis, aqua tibi est; si in tenebris
es, lumen tibi est; si esuris, panis tibi
si nudus es, immortalitatis tibi vestitus.*
S. Aug. Tract. in Joan. si pauper es, the-
saurus est; si tristis es gaudium est;

despectus es, honor est; verbo, omnia
omnibus est.

2. Maji.

I. **C**onsidera, sicut in Mundo conti-
nua fames est & penuria; cum
nec oculus nec auris, nec stomachus, nec
appetitus, ita explebilis sit, ut non rur-
sum fame prematur: ita in cœlo perfecta
erit satietas, teste Propheta: *satiabor.*
1. c. Ibi ait S. Cyprianus, non gustabunt,
quàm suavis sit Dominus, sed implebuntur,
& satiabuntur dulcedine misericordiae, nihil
eis deerit, nihil oberit, omne desiderium
eorum Christus praesens implebit. Et qui-
dem, quod mirum est: satietas erit abs-
que fastidio aut nausea. Talis, inquit S.
Augustinus, erit ista delectatio pulchri-
tudinis divina, ut semper tibi praesens sit,
& nunquam satieris; imò ut semper satie-
ris & nunquam satieris: si enim dixerò,
quod non satiaberis, fames erit: si dixerò
quod satiaberis, fastidium times: ubi nec
fastidium erit, nec fames. Quid dicam,
nescio; sed Deus habet quod exhibeat.
Tract. 3, in Joan.

II. Sa-

II. Satiabitur ergo homo integre & c
 perfecte, sublatâ omni fame & inq per
 tudine: enimvero, tunc planè homo etib
 tiatus dicitur, quando nihil est, qu sem
 appetitus ejus ultrâ desideret: in cœl alia
 autem gloria, quid ultrâ beatus des ubi
 rare poterit; cùm Deum perfecte po etia
 deat, in quo sunt omnia? Similis me
 Deo, videbit enim eum sicuti est. Q lag
 desiderare ultrâ poterit? an bona? D rur
 eum constituet, super omnia bona qui
 An hæreditatem opulentam? Erit ha visi
 cœli, cohæres Christi, quem Pater om
 stituit hæredem universorum. An nih
 num? cum Deo regnabit in ætern fru
 & ultrâ. An gaudia, recreationes, in
 riam felicitatem? *Exultabunt sancti nu*
gloria, videbunt Deum & gaudebunt, ex
tabuntur, delectabuntur, fruuentur pe
& in felicitate jucundabuntur æterni.
 Cyprian. ad Demetriad. Et causam
 dit: quia *satiabuntur.*

III. In hac mortalitate, nunquam
 tiatur memoria speciebus & cogita
 nibus; plures enim & plures semper
 cipit: non satiatur intellectus scien
 & c

& cognitionibus ; plura enim scire semper exoptat ; non satiatur voluntas affectibus & amoribus , plura enim & plura semper concupiscit ac desiderat. Longè alia res est in cœlesti gloria : ubi *satiabor* : ubi non solum sariantur sensus ; verum etiam animæ potentiæ. Satiatur enim memoria in infinito illo Divinitatis pelago, quasi absorpta, omnium ærumnarum præteritarum velut oblita ; nec aliquid ultrà expetit : satiatur intellectus, visione beatificâ Divinitatis , ejusque omnipotentia , sapientiæ ac bonitatis, nihilque ultrà quarit : satiatur voluntas fruitione, amore, gaudio ac possessione infiniti, æternique boni, bonorum omnium fontis & scaturiginis ; & nihil ultrà exoptat aut desiderat. Plena igitur ibi & perfecta erit satietas.

Colloquium.

A Peri igitur oculos mentis tuæ, anima mea, & observa discrimen bonorum mundi, quæ nunquam sariant ; & cœlestium, quæ plenè explent omnia desideria. Quid enim ibi deesse potest,
ubi

118 *Domus eternitatis. Consideratio*
ubi Deus est, cui nihil deest? O quid
cemus de illa plenitudine, gloria, fru
tione summi boni? *Omnia dici*
sunt, de illa ineffabili fruitione veritate
Et tantò magis omnia dici possunt, quò
minus aliquid dici potest. Nam Et lux
illuminatorum, requies exercitatorum,
patria redeuntium, Et esca indigentium
Et corona vincantium, Et quaecunque
temporalia transeuntia, per creaturam
partes, error appetit infidelium, veritas
Et in eternum manentia, in Creatore
invenitur, simul inventura est pietas Filiorum
S. Aug. L. 2. quæst. Evang. p. 39.

3. *Maji.*

I. **B**eatitudo cœlestis, ut docet
Doctor Angelicus opusc. 63. con
in cognitione, dilectione, fruitione, in
laude, gratiarum actione Et congrua
tione. Ex his autem oritur perfectio
tietas & quies. 1. mum est visio. De
expressè loquitur Propheta: *Satiabor*
cùm apparuerit gloria tua. l. c. Ter
Chaldæus vertit: *Satiabor, ubi*
laverit gloria vultus tui. Nunc

recta est gloria Dei, veluti Sol, cum est in altero hemisphærio: exurgit autem & quodammodo evigilat, cum ad nos redit ac se nobis ostendit. Satiabor igitur, ubi divinus Sol, exsurrexerit, vultumque suum mihi ostenderit. *Adimplebis me letitia cum vultu tuo.* Psal. 15. II. id est, te, facie ad faciem viso. *Inde plenitudo, inde satiatio, cum apparuerit gloria Domini. Ibi omnes promissiones, Hoc est plenum gaudium, promissum à Christo, qui replet in bonis desiderium nostrum.* S. Bern. serm. de obed.

II. Alterum nos beans & satians est dilectio, sine qua beatitudo perfecta non est: beatitudo enim est *status omnium bonorum aggregatione perfectus.* Ut docet Boëtius L. 3. de consol. prosa 2. atqui si desit amor & gaudium, non poterit dici status omnium bonorum aggregatione perfectus, ut cui maxima animi bona violentè sint ablata vel intercepta. Amat ergo beatus Deum, ut summum bonum, amore benevolentiae, & simul amore concupiscentiae: eoque amore satiatur.

Pars II.

F

III.

III. Tertium satians & beatus est *Fru-
tio.* Ex qua sequitur unio cum Deo
laus, gratiarum actio & congratulatio
De qua loquitur, S. Augustinus *Ne
beatus est, qui eo quod amat, non fruitur.
Quisquis autem fruitur eo, quod amat,
verumque & summum bonum amat, quod
eum beatum, nisi miserimus, negat.*
L.8. de civ. c.9. Hoc bonum summum
est Deus O. M. qui est summa pulchritudo,
summa fortitudo, Sanitas, ebrietas, voluptas,
melos, sapientia, amicitia, eternitas, beatitas,
satietas & omnia bona. Quod bonum dum
beatus videt, amat, eoque fruitur; ubertate sumit
abundantiam maximam, & satietate interitur
atque perfectam beatur.

Desiderium.

O Satietas beata! O ubertas copiosa!
ô supereffluens abundantia! quando fruam te?
quando explebor a te? ô quam anhele ad te!
*gloriosa dicta de te civitas Dei: sicut enim latant
omnium habitatio est in te: nullus timor est,
tristitia nulla; desiderium omnium.*

ne transit in gaudium, dum præsto est, quidquid optatur, & quidquid desideratur abundat: Deus enim est illis gaudium & recreatio; cibus & refectio; potus & inebriatio, deliciæ & divitiæ, voluptas & honor atque omnia bona; quæ ita satiantur ut nihil ultrà appetant. *Satiabor, cum apparuerit gloria tua.*

CONSIDERATIO XII.

Vita beatæ æternitatis.

Iusti autem in perpetuum vivent.

Sap. c. 5. 16.

4. Maji.

I. **C**ontraria juxta se posita, magis elucescunt: quare ut vitam illam beatam melius capias, considera prius, *miseram*, quam hîc trahimus vitam, vitam *arumnosam*, vitam *periculosam* & quidem Primò hæc vita, est *vita misera*: quia est vita *caduca*, vita *incerta*, vita *tædiosa*, vita *immunda*, vita *Domina malorum*, regina *superborum*, plena *miseriis & erroribus*, quæ non est vita *dicenda*, sed *mors*; in qua momentis sin-

F 2

gulis